

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16310/2024
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Голубовић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Републике Србије, Филијала Лесковац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 1535/24 од 20.05.2024. године, у седници одржаној 09.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 1535/24 од 20.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1535/24 од 20.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4011/22 од 22.12.2023. године, одбијен је приговор стварне ненадлежности тог суда за поступање и одлучивање истакнут од стране туженог. Усвојен је тужбени захтев, па је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде штете због неоснованог смањења основице осигурања исплати разлику мање исплаћене пензије за период од 01.01.2022. године до 28.02.2022. године у износу од 3.172,66 динара са законском затезном каматом почев од дана вештачења 11.11.2023. године па до коначне исплате и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу, побијајући је у делу решења о трошковима поступка.

Виши суд у Лесковцу је одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде.

Тужилац је против правноснажне одлуке донете у другом степену благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, предложивши да Врховни суд о ревизији одлучи примемном члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозволjenости изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20 и 10/23-др

закон), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом тужиоца се побија одлука о трошковима поступка, о којима се одлучује у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретнoг спора. Поред тога нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе поводом одлуке судова о трошковима поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе ЗПП којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија тужиоца изјављена против ове врсте одлуке која представља споредно тражење није дозвољена.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић